

Forfatter: Krieger, Andreas Frederik

Titel: BREV TIL: Motzfeldt, Ketil Johnsen Melsted FRA: Krieger, Andreas Frederik (1870-08-01)

Citation: Krieger, Andreas Frederik: "BREV TIL: Motzfeldt, Ketil Johnsen Melsted FRA: Krieger, Andreas Frederik (1870-08-01)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 597. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-002-shoot-L0018250060020395.pdf> (tilgået 11. juli 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Justitsminister A. F. Krieger til fhv. Statsraad K. Motzfeldt.

Mandag, 1. August 1870. ¹⁾

Kjære Motzfeldt.

Tak for Deres Breve! Jeg vil alt idag see at skrive Lidt til Dem, thi jeg veed — eftersom Cadore er kommen — ikke, om jeg faaer Tid til at skrive imorgen. Heldigviis er det da idag et noget andet veir, end de foregaaende Dage, da Heden har været mig yderst trykkende.

Da Wachtmeister var her en Dag paa Gjennemreisen saavidt jeg mindes den 21de Juli — bekjendte han ikke blot, hvad Kong Carl havde slaaet paa, at der for længere Tid siden fra fransk Side havde fundet en Henvendelse Sted til ham, om hvad man vilde gjøre, hvis Krig udbrød — hvorpaa W. havde svaret med det bekjendte: hverken Penge eller Vaaben eller Soldater — men, at der endog fra fransk Side var gjort en ligefrem Opfordring om en nærmere Tilslutning til Danmark, hvilket Wachtmeister havde erklæret ikke at kunne tilraade. W. sagde, at han forudsaae, at Danmark vanskeligt kunde fastholde sin Neutralitet; anderledes stod i ethvert Fald Sverige-Norge, og han vilde derfor ikke samtykke i en fælles Neutralitetserklæring.

Hvad skal nu Brock-Irgens ²⁾ gjøre ? Stockholm?

Nu da den franske Flaade er begyndt at komme — det er en Skam for Franskmændene, at Arminius ustraffet har kunnet løbe lige imellem dem, og da Cadore er kommen fornuftigviis for at tilbyde Tilslutningen, begynder der et meget stærkt Tryk paa os. Bismarck har i Torsdag taget vor Neutralitetserklæring for god (skjøndt Thiele, hans Understatssecretær, rystede paa Hovedet af den, indtil han hørte, at Bismarck ingen Vanskeligheder gjorde). Derhos har Bismarck tilføiet sin »oprigtige« Beklagelse over at han ikke. 598efter Ønske har kunnet bringe det nordslesvigske Spørgsmaal til Afgjørelse; hvergang han har forsøgt det, har den offentlige Mening eller Kongens Stivsind forhindret det; han satte en Ære i ikke at love Noget, som han ikke var sikker paa at kunne holde, og derfor kunde han Intet love, selv om vi bevarede Neutraliteten, thi vel vilde derved rimeligviis den offentlige Mening i Tydskland blive mindre imod en Indrømmelse mod os, men Kongens eiendommelige Opfattelse blev den samme. Det er i det Mindste ærligt talt; hvorvidt det Samme kan siges om den Antydning, at Kronprindsen af Preussen i det Mindste i den senere Tid havde en anden Opfattelse af Sagen, end Kongen, skal jeg lade være usagt.

Situationen er jo overordentlig vanskelig, da det har viist sig, at det vil vare flere Uger, mindst maaskee tre Uger, inden en til Østersøen bestemt fransk Landgangshær kan indskibes. Maaskee kommer den slet ikke, medmindre der forud med os er sluttet en Alliancetractat; og i hvert Fald vil da sandsynligviis et preussisk Indfald i Jylland gaae forud, inden det franske Corps kommer. Imidlertid vil Kampen ved Rhinen maaskee hindre Corpsets Afsendelse, selv om vi slutte Tractaten. I al den Tid kan Cadore jo ikke gaae her og agitere. Derhos har Raasløffs uforsvarlige Udtalelser bragt Franskmændene paa den Fordring eller Forventning, at vi skulde stille ligesaa mange Tropper, som de til denne slesvigske Expedition. Det er mig ikke klart, om eller hvorledes disse Vanskeligheder skulle løses. Kan De see nogen rimelig Udvei?

Jeg seer, De har endnu sidst bevaret Deres Tvivl, om [det] er Alvor. Herom kan nu næppe være nogen Tvivl. Det vil sikkert blive forfærdelig Alvor. Stemningen er stærk baade i Frankrig og i Preussen. Imidlertid staaer der jo adskillige Tilskuere, mere eller mindre beredte til at blande sig i Kampen; paa disse Naboer beroer jo en heel Deel.

s. 5992. August.

Rosenørn har da talt med Cadore, og faaet det Indtryk, at han er ligesaa fordringsfuld, som uvidende. Dette kunde jo være en Følge af Rosenørns forbeholdne Modtagelse, men Vedel, som fra først af stillede sig paa det rene Conversationsstandpunkt, har faaet et ligesaa ugunstigt Indtryk. Idag var han ikke hjemme, da Rosenørn aflagde Gjenbesøg, ei heller da Vedel vilde hilse paa ham. Vi faae at see, hvad det betyder. . . .

Fr. Krieger.

Motzfeldts Paategning: Besu. 5. Aug. — Tilhører Højesteretsassessor U. Motzfeldt, Kria.